

IP OFFICE

Український національний офіс
інтелектуальної власності та інновацій

РЕЗЮМЕ РІШЕННЯ СУДУ ЄС

У СПРАВІ С 160/15
ВІД 8 ВЕРЕСНЯ 2016 РОКУ
(GS MEDIA BV)

ПИТАННЯ, ЯКІ СТАВИЛИСЬ ЩОДО ТЛУМАЧЕННЯ ДИРЕКТИВИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2001/29/ЄС ВІД 22 ТРАВНЯ 2001 РОКУ ПРО ГАРМОНІЗАЦІЮ ОКРЕМИХ АСПЕКТІВ АВТОРСЬКОГО ПРАВА І СУМІЖНИХ ПРАВ ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ:

(1)(a) Якщо будь-хто, крім суб'єкта авторського права, посилається за допомогою гіперпосилання на веб-сайті, який він контролює, на веб-сайт, який адмініструється третьою стороною і є доступним для загальної інтернет-публіки, на якому було надано інтерактивний доступ до твору без згоди правоволодільця, чи є це "доведенням до загального відома публіки" у розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29?

(b) Чи має значення, що твір також не був раніше поширений за згодою правоволодільця публіці в інший спосіб?

(c) Чи важливо, чи знає або повинна знати "особа, яка здійснює гіперпосилання" про відсутність згоди правоволодільця на опублікування твору на веб-сайті третьої сторони, згаданому в підпункті 1(a) вище, і, залежно від обставин, про те, що твір також не був раніше доведений до загального відома публіки, за згодою правоволодільця, в інший спосіб?

(2)(a) Якщо відповідь на питання 1(a) негативна: чи має місце або чи може вважатись, що має місце доведення до загального відома публіки, якщо веб-сайт, на який посилається гіперпосилання, і, таким чином, твір, дійсно може бути знайдений загальною інтернет-публікою, але не є легкодоступним, в результаті чого публікація гіперпосилання значно полегшує знаходження твору?

(b) При відповіді на питання 2(a), чи важливо, чи "особа, яка здійснює гіперпосилання", усвідомлює або повинна усвідомлювати той факт, що веб-сайт, на який посилається гіперпосилання, не є легкодоступним для загальної інтернет-публіки?

(3) Чи існують інші обставини, які слід враховувати при відповіді на питання, чи вважається доведенням до загального відома публіки, якщо за допомогою гіперпосилання надається доступ до твору, який раніше не доводився до загального відома публіки за згодою правоволодільця?

ОБСТАВИНИ СПРАВИ

На прохання Sanoma, що є видавцем журналу *Playboy*, 13 та 14 жовтня 2011 року фотограф пан С. Hermès зробив оспорювані фотографії які мали бути опубліковані у грудневому номері цього журналу 2011 року. У зв'язку з цим пан Hermès надав Sanoma ексклюзивний дозвіл на публікацію таких фотографій. Він також надав Sanoma дозвіл на здійснення прав та повноважень, що впливають з його авторських прав.

GS Media управляє веб-сайтом *GeenStijl*, який щодня переглядають понад 230 000 відвідувачів, що робить його одним з 10 найбільш відвідуваних веб-сайтів у сфері новин у Нідерландах.

26 жовтня 2011 року редакція веб-сайту *GeenStijl* отримала повідомлення від особи під псевдонімом, яке містило гіперпосилання на електронний файл, розміщений на веб-сайті *Filefactory.com*. Такий електронний файл містив оспорювані фотографії.

Того ж дня Sanoma звернулись до материнської компанії GS Media з проханням запобігти публікації оспорюваних фотографій на веб-сайті GeenStijl.

27 жовтня 2011 року на веб-сайті GeenStijl була опублікована стаття, пов'язана з такими фотографіями пані Dekker, яка містила частину однієї з оспорюваних фотографій, і яка закінчувалась наступними словами: "А тепер посилання з фотографіями, на які ви так довго чекали". Натиснувши на гіперпосилання, що супроводжувало цей текст, користувачі потрапляли на веб-сайт Filefactory, на якому інше гіперпосилання дозволяло завантажити 11 електронних файлів, кожен з яких містив одну з таких фотографій.

Того ж дня Sanoma надіслали материнській компанії GS Media електронний лист з вимогою підтвердити, що гіперпосилання на оспорювані фотографії було видалено з веб-сайту GeenStijl. GS Media не відповіли на таку вимогу.

Однак, на вимогу Sanoma, оспорювані фотографії були видалені з веб-сайту Filefactory.

Листом від 7 листопада 2011 року адвокат Sanoma and Others вимагали від GS Media видалити з веб-сайту GeenStijl статтю від 27 жовтня 2011 року, включно з гіперпосиланням, фотографіями, що містились в ній та реакції користувачів, опубліковані на тій самій сторінці цього веб-сайту.

Того ж дня на сайті GeenStijl було опубліковано статтю про суперечку між GS Media та Sanoma and Others щодо оспорюваних фотографій. Стаття закінчувалась наступним реченням: "Оновлення: Все ще не бачили фотографій оголеної [пані Dekker]? Вони ТУТ". Це оголошення знову ж таки супроводжувалось гіперпосиланням на веб-сайт Imageshack.us, де можна було переглянути одну або кілька відповідних фотографій. Оператор такого веб-сайту, однак, також

згодом виконав прохання Sanoma видалити такі фотографії.

Третя стаття, яка також містила гіперпосилання на оспорювані фотографії, з'явилась 17 листопада 2011 року на веб-сайті GeenStijl. Користувачі форуму такого веб-сайту потім розмістили нові посилання на інші веб-сайти, де можна було переглянути фотографії, про які йде мова.

У грудні 2011 року оспорювані фотографії були опубліковані в журналі *Playboy*.

Sanoma and Others подали позов до rechtbank Amsterdam (Окружний суд Амстердама, Нідерланди), заявляючи, зокрема, що, розмістивши гіперпосилання та вирізку однієї з оспорюваних фотографій на веб-сайті GeenStijl, GS Media порушили авторські права пана Hermès та вчинили неправомірні дії щодо Sanoma and Others. Rechtbank Amsterdam (Окружний суд Амстердама) здебільшого підтримав цей позов.

Gerechtshof Amsterdam (Апеляційний Суд Амстердама, Нідерланди) скасував таке рішення, та постановив, що, розмістивши гіперпосилання на веб-сайті GeenStijl, GS Media не порушили авторське право пана Hermès, навпаки, суд встановив, що GS Media діяли неправомірно відносно Sanoma and Others, оскільки відвідувачам такого веб-сайту було було заохочені переглянути оспорювані фотографії, які були незаконно розміщені на веб-сайті Filefactory.

GS Media подали апеляцію на таке рішення до суду що звертається, Hoge Raad der Nederlanden (Верховного суду Нідерландів).

Sanoma and Others подали зустрічну апеляцію, в якій вони зазначили, що факт надання інтерактивного доступу користувачам Інтернету до гіперпосилання на веб-сайт, на якому було розміщено твір, без згоди

суб'єкта авторського права останнього, є доведенням до загального відома публіки.

За цих обставин Hoge Raad der Nederlanden (Верховний суд Нідерландів) вирішив призупинити провадження у справі та передати на розгляд Суду справедливості для ухвалення попереднього рішення наступні питання.

РОЗГЛЯД СПРАВИ

У трьох питаннях, які слід розглядати разом, Суд визначає чи є, і за яких можливих обставин, факт розміщення на веб-сайті гіперпосилання на твори, що охороняються, безперешкодно доступні на іншому веб-сайті без згоди суб'єкта авторського права, "доведенням до загального відома публіки" у розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29.

З пунктів 9 та 10 Директиви 2001/29 випливає, що метою останньої є встановлення високого рівня охорони авторів, що дозволяє їм отримувати справедливу винагороду за використання їхніх творів, зокрема з нагоди доведення до загального відома. Звідси випливає, що "доведення до загального відома публіки" слід тлумачити широко.

Як Суд раніше постановив, поняття "доведення до загального відома публіки" включає два кумулятивні критерії, а саме: "акт поширення" твору та поширення такого твору "публіці".

Крім того, Суд зауважив, що поняття "доведення до загального відома публіки" вимагає індивідуальної оцінки. Для цілей такої оцінки необхідно враховувати кілька додаткових критеріїв, які не є автономними та взаємозалежними.

Серед таких критеріїв Суд підкреслив, по-перше, незамінну роль, яку відіграє користувач та свідомий характер його втручання.

Користувач здійснює акт поширення, коли він втручається, повністю усвідомлюючи наслідки своїх дій, щоб надати доступ до охоронюваного твору своїм клієнтам, і робить це, зокрема, у випадках, коли за відсутності такого втручання його клієнти в принципі не змогли б переглядати твір, переданий в ефір.

По-друге, Суд уточнив, що поняття "публіка" стосується невизначеної кількості потенційних глядачів і передбачає, крім того, досить велику кількість людей.

По-третє, Суд постановив, що важливо, щоб "поширення", у розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29, мало прибутковий характер.

GS Media, уряди Німеччини, Португалії та Словаччини, а також Європейська комісія стверджують, що факт автоматичного віднесення всіх публікацій таких посилань на твори, опубліковані на інших веб-сайтах, до категорії "доведення до загального відома публіки", оскільки суб'єкти авторських прав на такі твори не дали згоди на таку публікацію в Інтернеті, матиме вкрай обмежувальні наслідки для свободи вираження поглядів та інформації і не відповідатиме правильному балансу, який прагне встановити Директива 2001/29 між такою свободою та суспільним інтересом, з одного боку, та інтересами суб'єктів авторських прав щодо ефективного захисту їхньої інтелектуальної власності.

Тому Суд зазначив, що для цілей індивідуальної оцінки наявності "доведення до загального відома публіки" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29, відповідно, необхідно, брати до уваги той факт, коли розміщення гіперпосилання на твір, що є безперешкодно доступним на іншому веб-сайті, здійснюється особою, яка не переслідує мети отримання прибутку, що така особа не знає і не може обґрунтовано знати, що такий твір був опублікований в Інтернеті без згоди суб'єкта авторського права.

Коли розміщення гіперпосилань здійснюється з метою отримання прибутку, можна очікувати, що особа, яка розмістила таке посилання, здійснює необхідні перевірки щоб переконатись, що відповідний твір не був незаконно опублікованим на веб-сайті, на який ведуть такі гіперпосилання, тому слід припустити, що таке розміщення відбулось з повним усвідомленням охоронюваного характеру такого твору та можливої відсутності згоди на публікацію в Інтернеті з боку суб'єкта авторського права. За таких обставин і доти, доки таке припущення не буде спростовано, акт розміщення гіперпосилання на твір, який було незаконно опубліковано в Інтернеті, є "доведенням до загального відома публіки" в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29.

Отже, статтю 3(1) Директиви 2001/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 травня 2001 року про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві слід тлумачити як таку, що для встановлення того, чи є факт розміщення на веб-сайті гіперпосилань на твори, що охороняються, які є безперешкодно доступними на іншому веб-сайті без згоди суб'єкта авторського права, "доведенням до загального відома публіки" в розумінні цього положення, необхідно визначити, чи надаються такі посилання без переслідування фінансової вигоди особою, яка не знала і не могла знати про незаконний характер публікації таких творів на іншому веб-сайті, чи, навпаки, такі посилання надаються з такою метою – ситуація, в якій така обізнаність повинна припускатись.

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ:

Проект має на меті поширення інформації про практику Суду ЄС з питань інтелектуальної власності серед зацікавлених фахівців.

Текст перекладу та резюме рішень Суду ЄС з питань інтелектуальної власності розроблено та представлено з інформаційною метою.

Представлена інформація НЕ є офіційною і НЕ рекомендована для використання у експертних дослідженнях.

Переклад та резюме рішень Суду ЄС створені з використанням відкритої інформації, що міститься у інформаційній системі Суду ЄС. (<https://curia.europa.eu>).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПРОЄКТ:

Серія: Рішення Суду ЄС з питань інтелектуальної власності: резюме, неофіційний переклад.

Про що: про позиції Суду ЄС у сфері інтелектуальної власності.

Для кого: для фахівців з питань інтелектуальної власності.

Мета: інформування спільноти про практику Суду ЄС з актуальних питань інтелектуальної власності.

Координатор: к.ю.н., доцент Любов Майданик.

Виконавці: Юлія Кравченко, Анна Ткачук, Дар'я Дакало.

Більше резюме Рішень Суду ЄС шукай тут

<https://www.facebook.com/IP.Academy.of.Ukraine>

© УКРНОІВІ, 2023